

kommande høier sig, fordi han ser, det er rigtigt, sandt og godt, end naar han høier sig, fordi han ellers frygter for Straf. Naar der er Tale om, at Anden i Hæren ikke tiltaler Høifskolerne, og at man skulde indrette Høifskolerne saaledes, at de som til at tiltale Hæren, saa tillod jeg mig allerede før at sige, at der er en saadan Behandlingsmaade i Hæren, og navnlig at det er saadan Tilfælde, som bruges til Soldaterne under Uddannelsen, at det vilde være usømmeligt at nævne det her. Skulde vi lære dem Sligt paa Høifskolerne? Nei, det kunne de lære nok af i Hæren! Jeg har troet, det var Hærens Opgave at stille det saaledes, at ikke, som tidligere, Militær og Folk vare to, men at Militær og Folk smelte sammen. Vi havde ventet dette gennem vor Hærorfning, og jeg tror, der igjennem Høifskolerne er arbejdet særlig hen imod dette Maal; naturligvis kunne de have deres Feil; der er jo braadne Kar i alle Lande. Men jeg gjentager det: Man kan høre unge Mennesker, som møde med god Villie og Lyft til at underordne sig og Lyft til at udrrette noget Godt, komme tilbage fra Hæren og sige: Nei, det kunne vi ikke bære! Saadanne og saadanne Udtryk bruge de mod os.

Formanden (Krabbe): Jeg kan ikke undlade gjentagende at bemærke, at hele dette Forhold ligger temmelig fjært. Det er vel blevet nævnt som en af Marsagerne til den Mangel, der skal afhjælpes ved Lovforslaget; men naar man som Udgangspunkt deraf vil gaa til en Betragtning af Anden i Høifskolerne og Anden i Hæren og anfille Sammenligninger mellem begge, saa forvilder man sig ind paa et Omraade, som ligger helt udenfor Sagen. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Jagd: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Bust: Jeg frasalder Ordet.

Thomsen: Svormegent end det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjør sig Umage for at konstatere det Modsatte, staar det dog for mig aldeles utvivlsomt, at der er en væsentlig Uoverensstemmelse mellem hans Ord og Handlinger i denne Sag. Han har gjentagne Gange sagt, at han betragtede den foreliggende Sag som en stor Sag, som han ønskede, at der skulde vises al mulig Opmærksomhed; men han har, uagtet vore Forslag have været meddelte Hæruvalget mundtlig den 12te Marts og trykte den 28de Marts, dog ikke som Uvalgets Formand senere ladet dem tage under Behandling. Det ærede Medlem ønskede, at jeg skulde have ladet Sagen forblive hvilende i Hæruvalgets

Stød; det kan jeg saa overmaade godt forstaa, thi det passede bedst til hans Formaal; men jeg gjorde det ikke, fordi det ikke passede til mit Formaal. Det ærede Medlem ønskede, at der skulde foreligge en Betænkning, hvori der kunde være, som han sagde, en fuldstændig Belysning af alle paagældende Forhold; men han har kun brudt sig om, at denne Belysning og Betænkning kom til at foreligge paa en Tid, da det vilde være for silbe til at faae Manglen afhjulpen. Men mig interesserer det at faae Sagen frem, medens der er Tid til at faae Manglen afhjulpen. Det ærede Medlem maa derhos erindre, at, hvis han efter Lovforslagets Indbringelse virkelig havde ønsket yderligere Oplysning og Behandling af Sagen i Hæruvalget, saa havde Tidrummet mellem Lovforslagets Indbringelse den 8de Mai og idag, da vi skrive den 20de Mai, altsaa de 12 mellemliggende Dage, givet rigelig Tid nok dertil. Jeg hender ogsaa det ærede Medlem saa tilstræffelig, at jeg veed, at, hvis han troede, at der var virkelige Oplysninger, som han kunde bruge paa sin Haand imod mig, saa vilde han ogsaa nok baade have tilbeiebragt dem itide og benyttet dem som Raaben imod mig idag. Men virkelige Indvendinger mod Lovforslaget ere hverken fremkomne fra ham eller Andre her idag.

Sage: Jeg skal ikke blande mig i Striden om, hvorvidt det er Høifskoleeleverne eller de andre Klasser i Samsundet, der have stiftet den Forventning, som man har haadt til dem, om frivillig at gjøre Tjeneste i Hæren i en længere Tid for at kunne blive Underbefalingsmænd. Jeg tror ikke, at vi have Lov til at stille store Fordringer til de unge Mennesker eller til at paabyrde dem Ansvar for, at Hæren ikke er saa god, som den kunde være, fordi de ikke kunne ligge et Par Aar til Tjeneste blot for at være noget mere uddannede, naar Hæren engang skal rykke ud. At de ikke gjøre det for i Fredstid at kunne lege Befalingsmænd, tror jeg, vi kun kunne være dem taknemlige for. Det, som vi her have med at gjøre, er, om vi opfyldte vort Ansvar overfor Landets Forsvarsvæsen ved paa Grund af den politiske Situation at skyde enhver lille Reform fra os, som skulde bøde paa de Mangler, som ere komne ind i vor Hærlø, og jeg mener da, at, naar de Herrer uden at bryde de politiske Principer, som de mene at maatte kæmpe for, kunne være med til et saadant Lovforslag, saa bør og maa de ikke paatage sig Ansvar for at skyde det bort. De kunne vedtage en Lov som denne uden paa nogen Maade at bryde med de Principer, som ere nedlagte i Hærløven, og de kunne ikke skyde Sagen bort med den Indvending, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fremkom med, nemlig at Sagen ikke var tilstræffelig overveiet, thi dette er ikke Andet, end